

„TOSIASIALLINEN ASELEPO”

„Novaja Zhizn” lehden toukokuun 7 p:n numerossa on julkaistu „uuden” hallituksen ministerien haastatteluja. Pääministeri Lvov sanoi: „valtakunnan täytyy sanoa päätävä sanansa ja lähettää armeijansa taisteluun”.

Sellainen on uuden hallituksen „ohjelman” olemus. Hyökkäys, hyökkäys, hyökkäys!

Ja puolustaessaan tätä imperialistista ohjelmaa, jota nyt myös Tshernovit ja Tseretelit ovat ryhtyneet kannattamaan, ministeri Lvov ruoski mitä suurimman siveellisen suuttumuksen vallassa „rintamalla syntynyttä tosiasiallista aselepoa”!

Miettiköön jokainen Venäjän työmies ja talonpoika syvällisesti tätä *hyökkäysohjelmaa*, noita ministerien jyriseviä puheita, jotka on tähdätty „tosiasiallista aselepoa” vastaan.

Miljoonia ihmisiä on sodassa surmattu ja saatettu raajarikoksi. Onnettomuudet, joita sota on aiheuttanut ihmiskunnalle ja varsinkin työtätekeville joukoille, ovat ennen kuulumattomia. Kapitalistit saavat sodasta skandaalimaisen korkeita liikevoittoja. Sotilaat ovat loppuun saakka piinattuja ja kiusattuja.

Mitä paha on tosiasiallisessa aselevossa? Mitä pahaä siinä on, että teurastus on keskeytetty? Mitä pahaä siinä on, että sotilaat ovat saaneet edes lyhyen hengähdystauon?

Meille vastataan, että aselepo on syntynyt vain yhdellä rintamalla ja että tämän vuoksi se uhkaa johtaa erillisarauhan. Mutta tuo vastaväite on ilmeisen hatara. Sillä jos

Venäjän hallitus enempää kuin Venäjän työläiset ja talonpojatkaan *eivät halua* tehdä erillisrauhaa Saksan kapitalistien kanssa (meidänkin puolueemme, kuten tunnettua, on monta kertaa vastustanut sellaista rauhaa, eikä yksinomaan „Pravdan“ artikkeleissa, vaan myös koko puolueen nimissä puhuneen konferenssimme päätöslauselmassa *) — jos Venäjällä ei kukaan halua erillisrauhaa erillisten kapitalistien kanssa, niin miten, mistä, millä kumman tavalla voi ilmaantua sellainen rauha?? Kuka voi pakottaa solmimaan sen??

Vastaväite on ilmeisen hatara, se on suorastaan keksitty, se on sokaisemisyritys.

Edelleen. Miksi tosiasiallinen aselepo yhdellä rintamalla „uhkaa“ johtaa erillisrauhaan tällä rintamalla, *mutta ei uhkaa johtaa tosiasiallisen aselevon laajenemiseen kaikkia rintamia käsittäväksi?*

Tosiasiallinen aselepo on epävakaa olotila, siirtymävaihe. Se on kiistatonta. Mihin johtava siirtymävaihe? Erillisrauhaan se ei voi johtaa, kun kerran *puuttuu* kahden hallituksen tai kahden kansan keskinäinen suostumus. Mutta miksi tuollainen aselepo ei voisi muodostua siirtymiseksi tosiasiallisen aselevon solmimiseen *kaikilla* rintamalla? Siihen varmaankin ovat suostuvaisia *kaikki* kansat kaikkia hallituksia tai useimpia hallituksia vastaan?

Veljeily yhdellä rintamalla voi ja sen tulee olla siirtymistä veljeilyyn kaikilla rintamilla. Tosiasiallinen aselepo yhdellä rintamalla voi ja sen tulee olla siirtymistä tosiasialliseen aselepoon kaikilla rintamilla.

Kansat saisivat levähtää teurastuksen jälkeen. *Kaikkien* maiden vallankumoukselliset työläiset ryhdistäytyisivät entistä paremmin, heidän vaikutuksensa voimistuisi, lujittuisi usko, että työväenvallankumous kehittyneimmissä kapitalistimaissa on mahdollinen ja välttämätön.

Mitä pahaa on tuollaisessa siirtymisessä? Minkä vuoksi emme voisi auttaa voimiemme mukaan *tuollaista* siirtymistä?

Meille vastataan, että tosiasiallinen aselepo kaikilla rintamilla auttaisi tällä hetkellä Saksan kapitalisteja, sillä he ovat kahmineet itselleen nykyään suurimman saaliin.

* Ks. tätä osaa, s. 261. *Toim.*

Se ei ole totta, sillä Englannin kapitalistit ovat anastaneet itselleen enemmän (Saksalle kuuluneet siirtomaat Afrikassa, Saksalle kuuluneet Tyynen valtameren saaret, Mesopotamian, osan Syyriaa y.m.) eivätkä — erotukseksi Saksan kapitalisteista — ole menettäneet kerrassaan mitään. Tämä ensinnäkin. Ja toiseksi, jos Saksan kapitalistit olisivat peräänantamattomampia kuin Englannin kapitalistit, niin vallankumouksen kasvu Saksassa voimistuisi vieläkin enemmän. Vallankumous Saksassa kasvaa silmin nähtävästi. Venäläisten sotajoukkojen hyökkäys häiritsee sen kasvua. „Tosiasiallinen aselepo” jouduttaa tuon vallankumouksen kasvua.

Kolmanneksi, yhä lisääntyvän nälänhädän, rappiotilan ja hävityksen kannalta katsoen tilanne Saksassa on kaikkein kestäättömin ja suorastaan toivoton, huonompi kuin missään muussa maassa, varsinkin sen jälkeen kun Amerikka yhtyi sotaan. „Tosiasiallinen aselepo” ei hävitä tätä Saksan heikkouden perussyötä, vaan päinvastoin pikemminkin parantaa muiden maiden asemaa (tuontivapaus) ja huonontaa Saksan kapitalistien asemaa (ei ole mistä tuotaisiin, totuuden salaaminen kansalta käy yhä vaikeammaksi).

Venäjän kansalla on valittavanaan kaksi ohjelmaa. Toinen niistä on kapitalistien ohjelma, jonka Tshernovit ja Tseretelit ovat omaksuneet. Se on hyökkäysohjelma, imperialistisen sodan, teurastuksen pitkittämisen ohjelma.

Toinen on koko maailman vallankumouksellisten työläisten ohjelma, jota Venäjällä puolustaa meidän puolueemme. Tämä ohjelma on seuraavanlainen: on kehitettävä veljeilyä (antamatta saksalaisten pettää venäläisiä), veljeiltävä julisteita vaihtamalla, laajennettava niin veljeily kuin tosiasiallinen aselepokin kaikkia rintamia käsittäväksi, tuettava kaikin keinoin tuota laajentamista, joudutettava siten työväenvallankumouksen kehkeytymistä kaikissa maissa, autettava siten kaikkien sotivien maiden sotilaita saamaan helpommin edes tilapäinen hengähdystauko, joudutettava Venäjällä vallan siirtymistä työläisten, sotilaiden ja talonpoikain edustajain Neuvostojen käsiin, joudutettava siten todella oikeudenmukaisen, todella yleisen rauhan solmimista työtätekevien eikä kapitalistien etujen mukaisesti.

Hallituksemme kanssa Tshernovit ja Tseretelit, narodnikit ja menshevikit, kannattavat ensin mainittua ohjelmaa.

Venäläisten ja kaikkien Venäjän (eikä yksin Venäjän) kansojen enemmistö, s.o. työläisten ja köyhien talonpoikain enemmistö, asettuu epäilemättä viimeksi mainitun ohjelman kannalle.

Jokainen päivä lähentää *tämän ohjelman* voittoa.

„Pravda” № 52,
toukokuun 22 (9) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan
